

AQUI VENIMOS LOS ABERCHALES: RIAU, RIAU.

Herri guztien berdintasuna: horra hor internazionalismoaren lehenengo helburua.

Nazionalismoak, aldiz, eskuindarren naziokeriak alegia, besterik uste du eta proposatzen: herri batzuek ba dutela beren buruaren jabe izateko eskubidea; eta beste batzuek, berriz, honengatik edo hargatik, ez dutela eskubide hori. Eta suntsitu arte iraun behar dutela, hortaz, besteen mendean: etxean arrotzen eskuetan eta erdaraz mintzo, anaiarte bi puskatan puskaturik, eta naziotasuna galdu ez dutenak beren buruez lotsaturik.

Naziokoiak, hitz batez, bere herri onesten du; baina gainerakoak ukatzen eta gaitzesten.

Abertzaleak, itzuleta-
ra, bere herria maite duela-
ko, eta inperialismoa zer

den ongi dakielako, beste herriak ere errespetatzen ditu.

Gaur, horretara, Salamanca eta Dordognen euskaltasuna sartzeko asmorik ez duelako, abertzalea da internazionalista bakarra. Donostian eta Iruñan euskaltasunaren indarkuntza ikusi nahi ez duena, berriz, inperialista da. Hots, instituzioak ukatzen dituenak herria ukatzen du; nazio eskubideetatik at ez baita herririk salbatzen inperialismotik.

Naziokoiak chauvinismoa du oinarritzat, bere izaera-moldea nahi du esportatu; bestea beste izateko eskubidea ukatzen du. Gure herrian, esate baterako, naziokoiak ukatu egiten du euskaldunok euskaldun egoteko dugun eskubide sakratua. Nazionalista, "norteñada"ren alde dago Euskal Herrian; "norteñada" delakoa, bestetasunaren ukaera, eta inperialismoaren baiespena den neurrian, hain zuzen. Inperialistak ontzat eman leza-
ke agian "Región Vascongada" delakoa; baina kondizino bakar honetan: Salamanca-ko segida hutsa hemen gertatzea.

Hots, erlijioak babes-
ten zuen lehen inperialismoa: R. Maeztuk lotsagabeki idazten zuen halako batez Amerikatako "indioen arimak salbatzeko" joanak zirela haraino españatar kolonizatzaileak (horrelakorik inor gutxik sine-tsi bazion ere!...)

Gaur, berriz, XX. mendean, bandera gorritzuzenesten da inperialis-

moa; eta kapitalismoaren kontrako burrukak behartzen omen ditu sozial-inperialistak zapal dutako nazioaren eskubideak ukatze-
ra... Gaurko inperialismoari sozial-inperialismo deritza; eta bere kopetean "sozialismo" hitza dakar nabarmen.

Giza-giro horretan aztertu behar da aurtengo Aberri-Eguna; eta ez beste inola.

Aberri-Eguna, bere izenak berak garbiki azaltzen duenez, Aberriaren eguna da, Euskal Herriaren eguna: euskal nazioaren eguna. Aberri-Egunean euskal herri zapaldua ospatzen dugu abertzaleok.

Nork zapaldua? Inperialismoak (eta bertako "quisling"ek) zapaldua izan den eta den gure herria. Aberri-Eguna, hortaz, beraz da inperialismoaren aurkako egun berezia; eta hori ez bada, anti-inperialista ez bada, fartsa eta komedia hutsa da.

Aberri-Eguna ez baita euskal "gauzen" eta "dantzen" eguna bakarrik. Aberri-Eguna ez baita euskal "kantuen" eta "ikurritzen" eguna bakarrik. Aberri-Eguna hauze baita zehazki eta denen gain: euskal nazioari, herri desberdin gisa, bere burua antolatze-
ko eta gobernatze-
ko dagokion nazio-eskubidearen eguna.

Aberri-Eguna, hortaz, abertzale guztien eguna da; eta ezin daiteke, errotik beretik lardaskaturik gertatu gabé, sozial-inperialisten eguna izan. Euskal Herriaren nazio-eskubideak ukatzen dituztenek, nekez os-

**AQUI VENIMOS LOS
ABERCHALES:
RIAU, RIAU.**

pa dezakete beren eguna abertzaleen egunean!

Aurten, ordea, prentsaren bidez jakin dugunez, sozial-inperialisten arabera eta bedeinkazioaz ospatuko da Aberri-Eguna. Blas Piñar-ek ez du bil-deia sinatu. Bejondeiela hone-taz pozik geldi daitezkeen!

Lehen-lehenengo, la-prastada hau: Iparraldeko abertzaleak ezertarako ere hitzartu gabe hartu direla aurtengo erabakiak. Sozial-demokraten buruan ez baita inolaz ere sartzen haz-pandarrak eta atharrazta-rrak gure anaiak izan dai-tezkeenik. Aberri-Eguna Hegoaldeko lau hiriburue-tan, eta ez bestetan, ospa-tuz, aberritasunik gabe gelditu gara; baina "norte-nadaz" bapo horniturik.

Eta bigarren laprasta-da, eta lehenengoaren tan-kerakoa: Autonomi-mailan eta Unibertsitate-mailan batera, Nafarroa gugandik baztertu nahi denez geroz-tik, Nafarroan behar zela ospatu, hain zuzen ere, aurtengo Aberri-Eguna; eta Iruñan, eta ez beste inon. Ez sakabanaturik.

Aurtengo Aberri-Egu-nak, horretara, gure atze-rakadaren neurria ematen du: gauza "ondo" doa, "integratuz" goaz... Zeri buruz?

Eta hori ikusita, abert-zaleok, abertzale ezkertar-rok bederen lehendabizi-korik, programa abertzale minimo bati buruz zeharo elkartu eta anaitu behar-rean, alferrikako hizpide-ak ahaztu beharrean, geure liferentzietan eta ñabardu-

retan jarriko ditugu begi-ak. Eta edozein txorimalo-ren atzetik joango gara al-draka, helburua berriro galdurik.

Eta aspaldidaniko amoranteak ikusiko ditugu eskuin aldean, beste berro-gei urtez musuka eta mar-rusketa beroan; eta ezker aldean, bandera gorri asko-ren artean, "taktikaz" errepikaturik, hau entzun-go dugu kaleetan barrena datorren 26-an: "Riau, riau! Irrintzi va que chuta! Aqui venimo lo norteño aberchale!"...

Segi! Segi horrela, aberkideok! Eta barre ozenik entzungo da bazte-rretan!

TXILLARDEGI

Donostia, 1978/III/13

EUSKADI LIBREAN, LANGILE LIBRE.

Arana Goirik "arra-za" esaten zuen: Unamu-nok eta Barojak bezala. Eta Ortegak. Orduan hala esaten zuten, euskal arra-za. Arraza teoria bat, Aranek ez du, bestela.

Nolanahi ere, nazio-nalitate printzipioa, kon-tenplazio gabe eta kontse-kuentzia guztiekin, prokla-matu du Sabinekin: "... Es-paña y Euskeria son dos naciones tan distintas y diferentes entre sí como Euskeria y Alemania y más distintas y diferentes que lo es Alemania de Es-paña, —así sean también independientes entre sí en lo político".

- "Los bizkainos no somos españoles ni por raza, ni por el idioma, ni por las leyes, ni por la historia".

- "Bizkaya no es de derecho española, como no sea por el actual derecho constitucional; si de hecho es provincia española, lo es a pesar suyo y contra su voluntad".

Eta esijitzen du:

- "absoluta independ-encia de Bizkaya